

[Indenrigsministeren.]

forbudt uautoriserede Personer at tage syge under Kur under Omrejsen. I øvrigt straffes en uautoriseret Persons Tagen syge under Kur kun, naar han derved uomtvisteligt — Ordet uomtvisteligt er indsat i Folketinget — udsætter nogens Helbred for Fare. Straffen er her i Almindelighed Bøde eller Hæfte, men kan stige til Fængsel indtil 1 Aar under skærpene Omstændigheder, f. Eks. naar der foraarsages væsentlig Skade, eller naar vedkommende tidligere var dømt efter denne Paragraf eller efter Forslagets §§ 23 og 24.

Endelig kan en Kvaksalver straffes for at betegne sig som Læge og for vildledende Reklame. I det oprindelige Forslag, som blev forelagt Folketinget, var Reklame forbudt under Strafansvar, for saa vidt Reklamen henvendte sig til Almenheden eller ubekendte Personer eller ubestemte Kredse af Personer.

Saafrømt en Person, der tidligere er idømt Frihedsstraf for Overtrædelse af §§ 22, 23 eller 24, paa ny idømmes saadan Straf for Overtrædelse af en af disse Paragraffer, kan det ved Dommen paalægges ham helt at afholde sig fra at tage syge under Kur. Efter det Folketinget forelagte Lovforslag *skulde* saadant Paalæg gives ved Dommen.

I Kapitel VII findes nogle Slutnings- og Overgangsbestemmelser. Paa dette Omraade skal jeg med Hensyn til de i Folketinget skete Ændringer blot nævne, at ifølge § 29, 1ste Stykke, har ikke alene den Læge, som ved Lovens Ikrafttræden af Den almindelige danske Lægeforening har faaet Anerkendelse som Speciallæge, men ogsaa den Læge, som inden 1. Januar 1932 faktisk har ført Betegnelsen Speciallæge, vedblivende Ret til at virke og betegne sig som Speciallæge. Forslaget bestemmer i øvrigt, at Loven skal træde i Kraft den 1. April 1933.

Jeg skal efter denne Gennemgang af hele Spørgsmaalet endnu tilføje, at som jeg begyndte med at fremhæve, er Forholdet det, at der i dansk Lovgivning kun brudstykkevis findes Regler om Lægens Pligter og Rettigheder, og at mange af disse Regler ikke længere er tidssvarende, ikke mindst efter den Udvikling, som Nutidens sociale Lovgivning er Udtryk for. Jeg er derfor ganske afgjort sikker paa, at en samlet Lovgivning vedrørende de Rettigheder og Pligter og det Ansvar, der knytter sig til Lægegerningen, er paakrævet, og det er ogsaa mit Indtryk, at en saadan Lovgivning ønskes af den alt overvejende

Del af Befolkningen. Det er imidlertid klart, saaledes som ogsaa Behandlingen i Folketinget gav Udtryk for, at en Lovgivning paa dette Omraade nødvendigvis maa komme til at berøre en Række ret ømtaallige Forhold og maa komme ind paa Felter, hvor det er ganske naturligt, at der — hvilke Anskuelser man i øvrigt har — opstaar Tvivl om, hvorvidt den ene eller den anden Bestemmelse er at foretrække. Men det lykkedes jo gennem en overmaade indgaaende Behandling af Forslaget i Folketinget at naa til en Affattelse af Lovforslaget, som samlede Enstemmighed i Folketinget. Enkelte mindre betydende Omraader var der nogen Uenighed om under Behandlingen, men det var ogsaa kun underordnede Sider af Spørgsmaalet, og derfor vil jeg anse det for meget ønskeligt, om det høje Landsting nu paa Grundlag af det Resultat, der her foreligger fra Folketinget, vilde yde sit Bidrag til, at vi endelig kunde faa denne samlede Lovgivning vedrørende Lægers Rettigheder, Pligter og Ansvar.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Tingets næste Møde afholdes i Morgen Kl. 1 $\frac{1}{2}$ med følgende Dagsorden:

- 1) Valg af 5 Medlemmer til Udvalget for Forretningsordenen.
- 2) Valg af 9 Medlemmer til Udvalget for Andragender.
- 3) Valg af 15 Medlemmer til Udvalget i Henhold til Grundlovens § 45.
- 4) Valg af 1 Medlem til paa Landstingets Vegne at føre Tilsyn med Rigsdagens Bogsamling.
- 5) Fremsættelse af Lovforslag.

Mødet hævet Kl. 2⁵⁵.